

ΤΙ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΕΡΜΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΨΟΦΑΝΕ...

Με το 3^ο μνημόνιο, αυτό της αριστεράς του κεφαλαίου, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια ακόμη σκληρή επίθεση: την επίθεση ενάντια στο ασφαλιστικό σύστημα . Αυτή η τελευταία αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση αποτελεί το αποκορύφωμα της καπιταλιστικής επίθεσης στη δυνατότητά μας να ικανοποιούμε τις ανάγκες μας όταν γερνάμε, αρρωσταίνουμε ή μένουμε άνεργοι. Στοχεύοντας τις συντάξεις μας οι καπιταλιστές επιχειρούν να πάρουν πίσω ό,τι **αναγκάστηκαν** να παραχωρήσουν τον προηγούμενο αιώνα, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την εξεγερτική απειλή της εργατικής τάξης. Η σύνταξη που μέχρι πρότινος ήταν δεδομένη και που σήμερα το κράτος, δεξιό και αριστερό, επιχειρεί να πετσοκόψει, αν όχι να εξαφανίσει, θεσμοθετήθηκε από τα αφεντικά προς όφελός τους. **Το κεφάλαιο αναγκάστηκε να ασφαλίσει τους εργάτες για να ασφαλίσει τον εαυτό του: για να διασφαλίσει δηλ. ότι οι εργάτες θα συνεχίσουν να είναι παραγωγικοί και υγιείς.**

Τι είναι το ασφαλιστικό σύστημα;

Το ασφαλιστικό σύστημα είναι ένα ζήτημα που δεν αφορά μόνο τους «ώριμους» συνταξιοδοτικά εργαζόμενους, αλλά ολόκληρη την εργατική τάξη: τους νέους εργαζόμενους, τους παλιούς, τους άνεργους, και τους συνταξιούχους. Όσο μεγαλύτερο μισθό διεκδικούμε σήμερα τόσο μεγαλύτερες πιθανότητες έχουμε για μια καλύτερη σύνταξη αύριο. Όσο λιγότερο διεκδικούμε τα ένσημά μας, όσο περισσότερο δεχόμαστε αδήλωτες ώρες εργασίας, τόσο μικρότερη θα είναι και η σύνταξη που θα μας αναλογεί, όταν δεν θα είμαστε ικανοί πια να πουλήσουμε το «τομάρι» μας στην αγορά εργασίας και να αυτοσυντηρηθούμε. Επιπλέον το ασφαλιστικό σύστημα είναι άμεσα συνδεδεμένο με την ιατροφαρμακευτική μας περίθαλψη εδώ και τώρα , αλλά και με τα προνοιακά επιδόματα, όπως αυτό της ανεργίας.

Ιστορικά ιδωμένο το ασφαλιστικό σύστημα/σύνταξη είναι μία έκφραση της αντιφατικής σχέσης του προλεταριάτου με το κεφάλαιο: Από την πλευρά των καπιταλιστών, η αναγνώριση των αναγκών των εργατών ήταν απαραίτητη-με αντάλλαγμα βέβαια την πειθάρχησή τους. Η εργατική τάξη μετά τον Α` παγκόσμιο πόλεμο άρχισε να ριζοσπαστικοποιείται και να αποτελεί απειλή που δεν μπορούσε πια να αντιμετωπιστεί με τη βία, ή με την προσφορά προνοιακής φροντίδας αποκλειστικά και μόνο σε όσους είχαν να πληρώσουν. Από την πλευρά των εργατών, η σύνταξη και η κοινωνική ασφάλιση, σε συνθήκες γενικευμένης φτώχειας, ανεργίας και εξαθλίωσης, αποτέλεσε το δέλεαρ για την ενσωμάτωση και την αφομοίωσή τους. Όμως, στην αέναη ταξική πάλη, οι εργατικές διεκδικήσεις αποδείχθηκαν για το κεφάλαιο ένα βαρέλι χωρίς πάτο.

Έτσι ,αφού ως εργαζόμενοι δεν αποδειχθήκαμε τόσο πειθαρχημένοι και παραγωγικοί όσο μας περίμεναν, έχει ξεκινήσει εδώ και τουλάχιστον 2 δεκαετίες στην Ελλάδα από κράτος και κεφάλαιο

μια συστηματική προσπάθεια να μας πείσουν να ξεχάσουμε τις συντάξεις που παίρνουμε, γιατί τα ταμεία είναι άδεια ,γιατί ο πληθυσμός γερόντων αυξάνεται, γιατί εμείς **δεν** πεθαίνουμε νωρίς, γιατί έχουν έρθει οι εξωγήινοι...

Κι εδώ που τα λέμε δεν έχουν άδικο. Τα ταμεία με την συστηματική καταλήστευσή τους πράγματι είναι άδεια.

- Αφού από το 1950 ακόμα τοκίζουν τα αποθεματικά τους με πολύ χαμηλότερο επιτόκιο από αυτό της τραπεζικής αγοράς. Η ΓΣΕΕ υπολογίζει πως τα αποθεματικά θα ανέρχονταν σε 75-90 δις(!) αν δεν είχε πέσει τόση ληστεία, αντί των 4,5 δις που είχαν απομείνει το 2013
- αφού τα έφαγαν σε θαλασσοδάνεια «καπιτα-ληστρικών» επενδύσεων-δανεικά κι αγύριστα με άλλα λόγια
- αφού τα έπαιξαν στο χρηματιστήριο και στα δομημένα ομόλογα και τα «έχασαν» φυσικά-μόνο την τριετία 1999-2002 τα ασφαλιστικά ταμεία υπολογίζεται πως έχασαν 3,5 δις ευρώ στο χρηματιστήριο, μη υπολογιζομένης της χασούρας των δομημένων ομολόγων,
- αφού τα κούρεψαν επί συγκυβέρνησης Σαμαρά –Βενιζέλου: πάνω από 12 δις ήταν ο «λογαριασμός» αυτήν τη φορά, ενώ σωρευτικά οι απώλειες φτάνουν τα 21 δις(!) την περίοδο 2009-2013 και
- αφού τα οικειοποιήθηκαν αυθαίρετα και ανεπίστρεπτα στο όνομα του Δημόσιου Συμφέροντος(!) επί συγκυβέρνησης Τσίπρα –Καμένου(Απρίλιος 2015).

Κοντά σε όλα αυτά κουτσούρεψαν τους μισθούς και πέταξαν 1,5 εκ προλετάριους στην ανεργία. Παράλληλα το ίδιο το κράτος ήδη από την εικοσαετία 1991-2011 ενθάρρυνε και θεσμοθέτησε την μαύρη – ανασφάλιστη εκμετάλλευση εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών εργατών Έτσι με τις απολύσεις και την ανασφάλιστη εργασία στέρησαν τα ταμεία από τις εισφορές **και** των εργαζομένων. Λέμε **και** των εργαζομένων γιατί η τακτική του κράτους να απαλλάσσει τους εργοδότες από τις ασφαλιστικές εισφορές, κάνοντας τους συνέχεια σκόντο και ρυθμίσεις στα χρωστούμενα είναι χρόνια και πάγια:8,5 δις οι βεβαιωμένες οφειλές των αφεντικών προς τα ταμεία ήδη από το 2010.

Τέλος το ίδιο το κράτος-εργοδότης που προσπαθεί και δια των αριστερών υπηρετών του να μας πείσει σήμερα πως τόσα χρόνια τα φάγαμε και σήμερα πρέπει να πληρώσουμε ή πως οι «εκβιασμοί» των μνημονίων σκοτώνουν τις συντάξεις, χρωστάει στα ταμεία τεράστια ποσά:12 δις ευρώ το 2010.

Επομένως, **δεν είναι οι «αντικειμενικές αδυναμίες» του ασφαλιστικού συστήματος, ούτε οι «στρεβλώσεις» υπεύθυνες για τα άδεια ταμεία**, όπως ισχυρίζονται τα πολιτικά τσιράκια του κεφαλαίου από εποχής Σημίτη μέχρι και Σύριζα για να δικαιολογήσουν την πιο σκληρή επίθεση ενάντια στις συντάξεις, την περίθαλψη και την κοινωνική πρόνοια. Είναι το **αποτέλεσμα μιας σκόπιμης και χρόνιας λεηλασίας** που εφάρμοσε- και εφαρμόζει- το πολιτικό προσωπικό του

κεφαλαίου. Εκτός αν με τις «στρεβλώσεις» του ασφαλιστικού συστήματος εννοούν εμάς που ...δεν πεθαίνουμε στη δουλειά- όπως πολύ θα ήθελαν.

Εμείς από την πλευρά μας δεν έχουμε καμία ψευδαίσθηση: **εμείς χρηματοδοτούσαμε από πάντα τα αποθεματικά των ταμείων ενώ το κεφάλαιο γλεντάει τα φράγκα εις βάρος μας.**

Είναι φανερό πως το διακύβευμα του ασφαλιστικού συστήματος είναι τεράστιο τόσο για το κεφάλαιο όσο και για την εργατική τάξη συνολικά. Τα αφεντικά και το πολιτικό προσωπικό τους χρόνια ετοιμάζαν την επίθεση ενάντια στη σύνταξη απορρυθμίζοντας και υπονομεύοντας τις εργασιακές σχέσεις. Αποδυνάμωσαν πρώτα με την βοήθεια των συνδικαλιστών την τάξη μας, βαθαίνοντας τους διαχωρισμούς ανάμεσά στους διαφορετικούς κλάδους, ανάμεσα στους «παλιούς» ασφαλισμένους και τους «νέους», ανάμεσα στους «χαμηλοσυνταξιούχους» και τα «ρετιρέ» και σήμερα μπαίνουν στην τελική ευθεία της κατασπάρραξης όσων μας άφησαν.

Και ποιο το μέγεθος της λεηλασίας στον πρώτο γύρο ;

Τα μέτρα που ψήφισε η κυβέρνηση της αριστεράς του κεφαλαίου:

- Μειώνεται η κρατική δαπάνη που προορίζεται για τα ασφαλιστικά ταμεία στα 2,5 δις ευρώ, ενόσω εμείς φορολογούμαστε όλο και αργιότερα.
- Πλήρη σύνταξη θα παίρνουμε 67 χρονών ή στα 62 σε ελάχιστες περιπτώσεις.
- Οι πρόωρες συντάξεις, όσες απομείνουν, θα μειωθούν δραματικά. Στον ιδιωτικό τομέα θα καταργηθούν εντελώς. Για παράδειγμα, μπορούμε να φανταστούμε έναν οικοδόμο να δουλεύει μέχρι τα 67;
- Αυξάνονται οι εισφορές των συνταξιούχων για να χρηματοδοτείται το ήδη σακατεμένο σύστημα υγείας. Υπενθυμίζουμε ότι από το καλοκαίρι έχει αυξηθεί και ο ΦΠΑ στις υπηρεσίες υγείας.
- Καταργείται το ΕΚΑΣ, δηλαδή επίδομα που δίνεται σε χαμηλοσυνταξιούχους. Στοχευμένη επίθεση της «κοινωνικά ευαίσθητης» κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που μειώνει ήδη χαμηλές συντάξεις.
- Συγχώνευση των επικουρικών Ταμείων.
- Η σύνταξη χωρίζεται σε δύο τμήματα. Το βασικό τμήμα (κατώτατη σύνταξη) που θα είναι 360 ευρώ και το αναλογικό που θα είναι πλήρως εξατομικευμένο, θα εξαρτάται δηλαδή από τις ατομικές εισφορές των εργαζομένων και όχι από τις κατακτήσεις και τα δικαιώματα του εκάστοτε κλάδου.

Όμως ακολουθούν ακόμα χειρότερα. Σύμφωνα με το πόρισμα μιας κάποιας «Επιτροπής των Σοφών» προβλέπεται:

- Ακόμα και η κατώτατη σύνταξη μπορεί να μειωθεί ανάλογα με την περιουσία ή το ισόδημά σου.
- Η κατώτατη σύνταξη όπως και η αναλογική θα μειώνεται αν αυξάνεται ο μέσος όρος ζωής, αν μειώνεται το ΑΕΠ ή αν αυξάνεται η ανεργία.
- Θα επαναπροσδιορισθούν προς τα κάτω και οι ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις βάσει ενός νέου μειωμένου κοινωνικού συντελεστή στο όνομα της “κοινωνικής δικαιοσύνης” και της «αλληλεγγύης των γενεών».
- Πριμοδοτείται η ιδιωτική ασφάλιση που είναι πολυτέλεια των υψηλόμισθων.

Εκτός όλων αυτών, η νέα φουρνιά εργαζόμενων εντάσσεται σε ένα εργασιακό καθεστώς με πολύ χειρότερους όρους από τους παλιότερους. Η ανεργία, η επισφαλής και η μαύρη εργασία κάνουν δύσκολη τη ζωή των εργαζομένων, αλλά και χειροτερεύουν στο εδώ και στο τώρα την κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων: οι εισφορές όσων ήδη εργάζονται τροφοδοτούν τις ήδη χορηγούμενες συντάξεις. Άρα όσο μειώνονται αυτές οι εισφορές – λόγω ανεργίας και επισφάλειας - , τόσο θα πρέπει να μειώνονται και οι συντάξεις. Το νέο ασφαλιστικό όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει αυτή την κατάσταση, αλλά την επιδεινώνει.

Τι σημαίνουν αυτά για την εργατική τάξη;

Σημαίνουν ότι θα δουλεύουμε **περισσότερα χρόνια** με **μικρότερους μισθούς** για να πάρουμε τελικά **μικρότερες συντάξεις** και να έχουμε **χειρότερη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη**. Σημαίνει ότι για μια ακόμα φορά η εργατική τάξη πληρώνει τα σπασμένα μεγάλων και μικρών αφεντικών. Τη δική τους εισφοροδιαφυγή θα πρέπει να την πληρώσουμε πάλι εμείς. Το να σηκώσουμε τα χέρια ψηλά και να αποδεχτούμε ως γεγονός ότι δεν θα πάρουμε ποτέ σύνταξη, αυτό θα είναι η πραγματική καταστροφή για την τάξη μας. Η δική μας μοιρολατρία και απαισιοδοξία είναι το καλύτερο όπλο της παρασιτικής τάξης των καπιταλιστών. **Αν και ξέρουμε ότι οι ανάγκες μας δεν θα ικανοποιηθούν πλήρως μέσα στον καπιταλισμό, στήνουμε τα αφεντικά στον τοίχο και διεκδικούμε λυσσαλέα μεγαλύτερο άμεσο και έμμεσο μισθό, δηλαδή αμοιβές από την εργασία, συντάξεις και περίθαλψη. Τους μισθούς και τις συντάξεις δεν μας τις χαρίζουν κράτος και αφεντικά, αλλά είναι αποτέλεσμα των δικών μας αγώνων. Δεν ζητάμε πολλά, τα θέλουμε όλα !!!**

ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΤΑ 18, ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΣΤΑ 100

67 ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΩΡΕΣ ΣΑΣ